

## Zein distantzia ote Auzitegi Nazionaletik Ajuria Enera?

**EURI LEHORRA** dokumentala ikusi duenak badaki ezker abertzalearen zati bat zertan aritu den azken urte luzeetan. Negoziazioa eta elkarrizketa dira dokumentalaren ardatzak, eta dokumentalak argi uzten du ezker abertzalearen sektore bat horren atzean ibili dela luzaroan. Jakinda 2006ko Loiolako saioaren hastapenak Elgoibarko baserri batean direla, hamarkada bateko epeaz ari gara. Eta dokumental hori irentsi duenak, jakin badaki baita ere, hamarkada horretako urte luzeetan ezker abertzaleko sektore horrek nola egiten duen porrot elkarrizketa eta negoziazioaren helburu horietan. Utz ditzagun arrazoiak eta bestelako azterketak eta zentra gertakizun objektiboetan: porrot egiten da eta listo.

Dokumentalaren hariari jarraituz, arrakastaren klabea Hegoafrikatik etorri zen: "Borroka armatua utzi behar duzue, bide politikoa murgildu eta negoziatu". Horren simple, horren sakon. Aspalditik ezaguna eta errepikatua zena, baina gauza ezin zitekeen klabe horren barrunbeetara sartu gabe, argi ikusten da ezker abertzaleko sektore hori azkenean garaile ateratzen dela eta, behingoz, borroka armaturik gabeko borroka politikoren atea irekitzen direla ezker abertzalean. Hori guztia ezker abertzaleak aldekarrez erabakia.

Arrakasta hori da Bateragune auzian zigortu nahi dena. Horregatik euskal gizartean ez dago auzi hau defenda dezakeen pertsona kabalik. Edo bai, hobeto esanda, badira Laura Garrido eta gisako popularrak, eta bestelako agindurik jaso arte horixe egingo dute, baina jakinik fitxa mugitzeko ordua ere gero eta gertuago dutela, udazken edo udaberriko kontua dela; beren polizi eraginkortasunean gogorturik, agian oraindik ohartu gabe dagoeneko Auzitegi Nazionalako



JAGOBA MANTEROLA / ARGAZKI PRESS

kaiolatik Arnaldo Otegi eta Rafa Diez bilakatu direla beren bizkartzainik eraginkorrenak.

Auzitegi Konstituzionalak irekitako ate berriaren logikak absolutzioa eskatzen du, baina Auzitegi Gorenaren logika zaharrak zigorra. Eta orain logika politikoa eta justizia gailenduko balira ere, Otegi eta ezker abertzaleko zuzendaritzaren dozenaka kidek udazkenean —seguruenerik— egin beharko dio aurre Herriko tabernen auziari. Badirudi Estatuak aspaldi erabakia zuela Otegi nola hala espetxeratzea eta ez dirudi ezker abertzaleko liderrak ataka horretatik ateratzea samurra izango duenik.

Espainiak beti egin izan du argi espetxearen erabilera gatazka honetan, eta badu logikarik pentsatzeak honen azken txanpan ere hala egingo duela, bai ezker abertzalearen buruzagitzarekin eta baita gainerako euskal presoekin ere. Laster ikusiko dugu erabilera horren nondik norakoa, batez ere egungo —bake?— prozesuak aurrera egiten duen neurrian, euskal gizarteak presoen gaia mugitzea eskatuko duelako, eta PPK bere lehen kartak agertu beharko dituelako.

**MARIANO RAXOI** Moncloako hurrengo maizterra izango da itxura guztien arabera. Benetako mirariak hamarkadaz behin gertatzen dira eta PSOEek izan zuen berea Zapaterorekin. Markel Olanok ez zuen jau-regirik bizitzeko eta Martin Garitanok ere ez du izango: ez dut uste faltan botako dutenik gainera. Ez arrazoi pertsonalengatik, baina seguruenerik Olanok faltan botako duena boterea da, Garitanok gustura hartuko duena. Desiragarria litza-teke argazkiko bien arteko beso lotzea protokoloa baino zerbait gehiago izatea. *Euri lehorra* dokumentalean gogorarazten den moduan, Irlandako bake prozesuaren oinarrietakoa Adams-Hume akordioa izan zen. Olano eta Garitano ez dira Adams eta Hume, jakina, baina akaso beren familietako te prestatzaileetakoak izan daitezke.

Ez legoke gaizki gogora ekartzeari Irlanda eta Hegoafrikako gatazketan Mandela eta Adams non ziren. Eta bai, badakit historia ez dela errepikatzen, baina aurtengo maiatzaren ondoren, dagoeneko ez da astakeria pentsatzea Otegiaren hurrengo jauzia Auzitegi Nazionaletik Ajuria Enerainokoa izan litekeela.